

La lliga dels llibres

**SELECCIÓ BIBLIOGRÀFICA
PER A L'ALUMNAT DE
CINQUÈ DE PRIMÀRIA**

Biblioteques de L'Hospitalet

L'Hospitalet de Llobregat
Curs 2010-2011

Les galetes del Saló de Te Continental

Josep M. Fonalleras

Ed. Cruïlla

(col·lecció el Vaixell de Vapor sèrie taronja, núm.159)

Barcelona: 2007

La Beatriu té una relació especial amb l'avi Tomàs. Cada dimarts i cada dijous, l'avi va a buscar-la a l'escola i l'acompanya a classe d'escacs. Després van a berenar al Saló de Te Continental, una mena de "casino" on fan les millors galetes de Barcelona. Al Saló de Te Continental cada tarda li porten a la Beatriu una galeta molt especial amb forma de lletra. Serà l'inici d'una narració sobre algun moment de la vida de l'avi (per exemple, E d'escopeta).

Algun dia també van de llibreries o a veure exposicions. Serà en una d'aquestes visites a una exposició de fotografies de l'època de la Guerra Civil que l'avi es reconeixerà en una, jugant amb els seus amics d'infantesa. No podrà evitar l'emoció i les llàgrimes.

Una coincidència posa a la nena sobre la pista dels infants (ara avis) que apareixen a la fotografia i la possibilitat d'organitzar una festa per celebrar els 80 anys de l'avi Tomàs pren força.

La fotografia que l'avi mirava quan es va desmaiar era la d'uns nens que n'afusellaven uns als altres. Bé, dit així, és una cosa molt gruixuda. La veritat és que tot ho feien de per riure, com de mentida. Eren nens amb pantalons curts i amb jersei. Duien una mena de barrets al cap, fets de paper, com unes gorres de soldat. I tenien arcs i fletxes fets per ells mateixos. I també unes escopetes de fusta.

Marvin, l'enllustrador de sabates

Dolors Garcia i Cornellà

ED. Bromera (Col·lecció L'Elefant, núm. 14)

Alzira: 2008

En Marvin és un infant que viu a un poble de Guatemala anomenat Chichicastenango. Té set anys i quatre germans més petits que ell. El seu pare treballa lluny, fent una carretera enmig del bosc i ve molt de tant en tant a casa.

Com que són pobres i ni tan sols no tenen diners per comprar sabates, un dia, la seva mare li diu que ha d'anar a treballar per aportar uns calers a la família. En Marvin inicia així la seva vida laboral com a enllustrador de sabates dels turistes.

Amb l'ajut d'un altre noi, en Malcolm, se'n sortirà prou bé. Passarà alguns moments complicats però amb el seu esperit optimista aconseguirà reeixir.

Novel·la senzilla, farcida de sentiments, que ens presenta una realitat molt comuna en els països pobres on els nens són incorporats al món del treball des de ben menuts, privant-los d'anar a escola, de jugar i d'altres coses a les quals estem acostumats.

- *Quant fa que neteges sabates, tu? – li va preguntar en Marvin.*
- *Jo? Ara fa un any. En tenia cinc i mig quan vaig començar.*
- *I vas deixar d'anar a l'escola?*
- *No hi he anat mai, jo, a l'escola.*
- *No saps llegir ni escriure?*
- *No.*
- *No has vist mai cap conte?*
- *Sí, els dibuixos.*

El secreto del oso hormiguero

Beatriz Osés

Ed. Faktoría K de libros

Vigo: 2009

El secreto del oso hormiguero són 31 poemes en els que un vell tigre explica històries d'animals a una nena perquè s'adormi, o somii.

El tigre no vol fer mal a la nena (guarda sus colmillos / en un vaso de agua) i molt a poc a poc, amb tendresa i amb sensibilitat, li explica els secrets d'uns animals que no són allò que semblen ser.

En els poemes podrem conèixer la història de l'ós formiguer que deixa escapar a les formigues perquè no les hi vol fer mal, coneixerem la tristesa d'un eriçó a causa de les seves punxes, sabrem d'un lleó que es troba sol malgrat la seva majestuositat, un caragol que vol anar a dormir però que és tan lent que se li fa de dia, una balena que somia que és petita, uns elefants que no poden dormir perquè les formigues ronquen, etc.

Es tracta d'un llibre circular, que acaba on comença, amb unes il·lustracions molt poètiques de Miguel Ángel Díez i una enquadernació molt acurada.

Aquesta obra va ver mereixedora del Primer Premi de Poesia d'Oriola.

El problema de los caracoles

Mientras se lavan los cuernos

y se ponen el pijama,

se les hace ya de día...

y no han llegado a la cama.

La Carlota i el misteri del canari robat

Gemma Lienas

Ed. Empúries (Col. La tribu de Camelot, núm. 1)

Barcelona: 2008

La veïna de la Carlota es diu Rosa, té quinze anys i un canari molt especial, de nom Papageno, que és capaç de xiular fragments de *La flauta màgica*, l'òpera de Mozart. Però un dia, l'ocell desapareix, la Carlota comença a sospitar que ha estat robat i organitza un equip de recerca. Amb els seus amics de la colla formen *la tribu de Camelot* i viuen el seu primer cas com a detectius. Amb l'ajut del seu gat *Merlí*, la Carlota i els seus amics aniran desentrellant el misteri i resolent els diferents enigmes que se'ls van plantejant.

Una novel·la d'aventures detectivesques juvenils ben escrita i relativament fàcil de seguir.

El llibre presenta una enquadernació i una edició molt acurada, de luxe, i cada plana està tractada amb molta estima, amb detalls, il·lustracions, explicacions al marge, referències a la nostra cultura, glossaris, pàgines amb olors i tintes màgiques, dibuixos de dracs amagats. Representa també una introducció al món de les aventures dels Cavallers de la Taula Rodona.

Després els vaig demanar que tornessin a asseure's a Camelot i que m'anessin acostant els seus gots. A cada got vaig deixar-hi caure set –em va semblar que set era un bon nombre– gotes del filtre tot terreny. L'aigua dels gots es va anar tenyint de violeta d'una manera molt poètica, com si un núvol s'expandís pel líquid.

-Ara, beveu –els vaig dir. I mirant en Miquel, vaig afegir–: Tu, també, si no, et perdràs els efectes d'aquest filtre increïble.

Sol Negre

Fred Bernard i François Roca

Ed. Joventut

Barcelona: 2009

La història de la conquesta d'Amèrica en temps de Carles V explicada per Siyah Ka'k, Isabel, nascuda de la pols. Li explica a la seva néta uns esdeveniments que van canviar la vida als habitants de Tenochtitlan, l'actual Mèxic en una època en que un vaixell arriba a les seves costes.

Els nadius surten a rebre'ls amb sentiments d'esperança i de por alhora. Comandant la nau hi ha don Ignacio García Sabato, que ben aviat es fa amic i aliat dels nadius. Arriba acompanyat d'un cavall anomenat Sol Negre, un animal que era desconegut en aquelles contrades.

Els espanyols, però, malgrat el suport que donen als nadius en les seves lluites contra els pobles del Nord i de l'Oest, tenen altres intencions: trobar una ciutat mítica recoberta d'or i de riqueses.

Enmig d'aquesta aventura sorgeix l'enamorament de don Ignacio amb Isabel i, junts, viuran un episodi dramàtic que acabarà amb la mort del guerrer i la fugida del cavall.

Un nou àlbum d'aquesta parella de francesos que destaca per la precisió de les informacions aportades i unes il·lustracions a tota plana que complementen perfectament la història que s'explica.

Minvada per les batalles i les serps verinoses, la nostra tropa va anar a parar a unes noves contrades que cap de nosaltres coneixia. Jo ja no comprenia les llengües que parlaven els indis que es creuaven amb nosaltres.

"Els indis van decidir atacar-nos a l'alba, quan sortia el sol..."

Cornèlius i el rebost d'impossibles

Carles Sala

Ed. La Galera

Barcelona: 20

El poble de Tort està perdut al capdamunt de les muntanyes de la vall Beneita. Allà hi viu la Mar, una noia que conviu amb el seu avi Lluc. L'avi és cec però té una especial habilitat per assabentar-se de tot el que passa al seu voltant.

Al poble hi viuen un seguit de personatges curiosos, cadascú amb les seves dèries i singularitats.

Un dia arriba al poble en Cornèlius. L'acompanya un noi, en Tobies, i una cabra. Arrossequen un carretó misteriós. S'instal·len al poble i munten una mena de botiga que anomenen "el rebost d'impossibles". No vénen res però ofereixen a qui ho desitja uns beuratges de son, calma, decisió, paciència, valentia, xerrera, tímida, prudència, por, delicadesa, etc.

A poc a poc, els veïns i veïnes van acostant-se al rebost i cadascú hi troba allò que li falta per ser més feliç, però les persones són ambicioses i mai no en tenen prou. Allò que, en un principi és una benedicció per al poble, sembla que pot acabar malament.

Novel·la amb una bona trama, escrita en capítols curts que acaben amb una intriga i en comencen una altra. Una història d'aventures fantàstiques amb uns personatges molt ben caracteritzats.

Abans d'entrar al local, vaig aixecar la vista per tornar a llegir el rètol que coronava la porta: CORNÈLIUS, REBOST D'IMPOSSIBLES.

A l'instant, un intens calfred em va recórrer l'espinada. No tenia la més petita idea del que aquells mots volien dir, ni tampoc de què era el que ens esperava l'interior de la Casa Estreta. Però alguna cosa em deia que, a partir d'aquell moment, a Tort ja res tornaria a ser com abans.

El señor Silvestre

Silke Lambeck

Ed. Takatuka

Barcelona: 2009

En Maurici i la seva família han canviat de ciutat. Tot és nou i diferent i les coses no semblen anar-li gaire bé perquè a l'escola hi ha un company que l'empaita i el molesta i la mare té un nou cap força antipàtic.

Un dia en tornar de l'escola es troba amb el senyor Silvestre, un veí alegre i positiu que l'ajudarà a veure la situació amb nous ulls. En aquest primer encontre fan un pic-nic a l'escala mentre esperen que tornin el pare i el germà d'en Maurici. Mentrestant, el senyor Silvestre li explica un seguit d'històries fascinants com la del seu amic Alfons que tenia un elefant a casa o la de la Pipa Cortés que fa uns gelats magnífics.

A partir d'aquell dia en Maurici i el senyor Silvestre es faran molt amics, aniran junts al parc a buscar el petit tigre o berenaran l'especialitat dels senyor Silvestre (galletes de taronja angleses fetes amb taronges andaluses de mitjanit).

Una novel·la ben escrita, amb tocs d'humor i farcida de les sentències del senyor Silvestre, un dels dos personatges principal que ha aparegut amb una missió molt especial, com es comprova en el darrer capítol. El rerafons ens mostra una manera d'anar pel món amb l'alegria per bandera i el convenciment que res no és impossible.

Una nova aportació a la fantasia més pura i tradicional de la literatura infantil. Els enginys amb què el personatge afronta i transforma la realitat del nen atrauran i sorprendran els lectors, de ben segur.

— La gente es así —dijo el señor Silvestre moviendo la cabeza—, pueden pasar las cosas más singulares y ni se enteran.

Industrias Gon

Fernando Lalana i José Mª Almárcegui

Ed. Macmillan

Madrid: 2009

El senyor Gon és un home ple de supersticions que viu de les poques rendes que li queden de la fàbrica d'articles de broma que compartia amb el seu germà Cecili, mort fa uns quants anys. Un dia, en Nico, truca a la porta de casa seva per demanar feina.

En Nico és un noi orfe que, casualment, troba un full de diari on hi ha un anunci de les Indústries Gon sol·licitant un jove aprenent per a l'empresa. Convençut que la feina pot ser per a ell, fuig de l'orfenat, es cola al tren que l'ha de dur a Saragossa i es presenta a l'adreça de l'anunci. Només un petit detall se li ha passat per alt: El diari és de fa molts anys.

Junts emprendran una aventura destinada a refer el negoci familiar però se les hauran de veure amb una competidora molt poderosa, les Indústries Fumantxú. Una novel·la extraordinària que ens transporta a la Saragossa dels anys setanta i que està plena d'humanitat i sentiments positius. Té una part d'intriga i misteri que no es resol fins a les últimes planes.

Les il·lustracions de Mikel Casal estan molt aconseguides, seguint l'estil de l'època.

Va voleiar, presumit, durant una estona llarguíssima però, finalment, després de fregar el terra i tornar-se a elevar, es va dirigir veloçment cap a en Nico, impulsat per una ràfega sobtada, i se li va llançar a la cara, tapant-lo del tot i impedint-li respirar durant uns segons. Uns segons angoixosos.

El noi no va perdre la calma en cap moment. Mai no ho feia. Tranquil·lament, se'l va treure de la cara, el va doblegar en vuit, se'l va posar sota el braç, es va incorporar i, se'n va anar cap al seu racó, als peus de la morera gran,...

Sopa de cola de lagartija

Marta Gené

Ed. Edebé

Barcelona: 2009

Candela és una nena de dotze anys que té premonicions de coses que encara no han passat. Li vénen sense saber per què. Ella ho explica amb tota naturalitat fins que aquest do comença a despertar recel en la seva família (principalment en la seva mare) i en el poble.

Aviat la gent del poble començarà a culpar-la de les desgràcies que preveu, encara que no sigui responsable d'elles, i l'acusaran de bruixota. A tot arreu li fugen perquè li tenen por. Fins i tot el seu millor amic Valentí.

D'aquesta situació hi haurà qui voldrà aprofitar-se'n: l'alcalde.

La història transcorre en una illa molt bonica que solament visiten pescadors perduts i sirenes. És una comunitat tancada que augmenta la sensació de solitud i d'opressió de Candela.

La història es llegeix amb facilitat i amb certa ansietat per veure en què acaba tot plegat.

Les il·lustracions en blanc i negre de Maria Espluga, malgrat la seva aparent senzillesa, tenen força i expressivitat. Els rostres, les actituds dels personatges, transmeten perfectament els seus estats d'ànim.

Aquesta novel·la va ser mereixedora del Premi Edebé de Literatura Infantil.

Tota la casa s'inunda d'una olor horrorosa i penetrant mentre la mare cuina la sopa de sargantana seguint les indicacions que la curandera li va donar per escrit. L'àvia se la mira, mig enfadada, mig rient-se'n.

- *I tu creus que això farà res per ajudar-la? –pregunta l'àvia a la mare.*
- *No veig que vostè tingui cap idea millor, així que de moment intentarem això.*

Mentrestant, a l'habitació del pis de dalt, el pare llegeix un conte per distreure la Candela de l'olor de la sopa que inunda tota al casa.

Vola qui vol

Miquel Desclot

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2008

Un matí, el Bernat pescaire va a la riera a pescar algun peix per esmorzar però no ho aconsegueix perquè no és capaç de distingir-ne cap. Ha perdut visió i no pot atrapar cap peix. Per allà hi ha també un petit Pit-roig que està buscant cuques per esmorzar. L'encontre d'ambdós ocells és l'inici de l'aventura. El Pit-roig i el Bernat s'alien per sobreviure. Un fa d'ulls de l'altre i aquest el porta amunt i avall dalt de la seva esquena, agafat al coll.

El viatge que fan està farcit d'anècdotes divertides i d'encontres curiosos. Assistiran a un concurs de cant, veuran el mar immens, fugiran d'una epidèmia de grip i arribaran on comença el riu. En aquest indret el Pit-roig trobarà una companya molt especial.

Aquesta novel·la està escrita amb un vocabulari molt ric, especialment els adjectius que els protagonistes es dediquen mútuament.

Destaca especialment el coneixement dels ocells del nostre entorn i l'encert d'uns dibuixos a color que ens ajuden a identificar les diverses espècies.

Només amb quatre cops d'ala ja havien fet tant de camí cel amunt que el Pit-roig no recordava haver volat mai tan alt. I, tot i que al primer moment li va fer molta impressió, de seguida es va adonar que, malgrat la fama de la seva família, ell no en tenia, de vertigen. Aquell passeig seria una festa. I sense haver de malgastar ni una mica d'energia.

Ottolina i la Gata Groga

Chris Riddell

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2008

Mentre els pares de l'Ottolina viatgen pel món col·leccionant coses interessants, la noia s'està al seu apartament en companyia del senyor Munroe, un personatge petit i pelut.

Tots dos se les empesquen per resoldre enigmes i casos que passen a la seva ciutat.

Un dels misteris que han de resoldre és la desaparició d'uns gossos. Amb habilitat i enginy preparen un pla per salvar els gossos que han caigut en mans de la Gata Groga.

Aquest llibre de Chris Riddell es llegeix amb facilitat. No obstant, no s'ha de tenir pressa en passar planes perquè l'observació dels dibuixos farcits de detalls són una part principal de la història.

Narració humorística, amb un humor molt anglès però comprensible.

El senyor Munroe llegia el diari assegut a la butaca Beidermeyer. Moltes vegades, quan no es podia adormir o quan tenia malsons de Noruega, es posava a llegir el diari. Li agradava la secció de viatges, perquè sempre hi sortien illes tropicals i platges assolellades.

A l'Ottolina li van cridar l'atenció unes pàgines. Va agafar unes tisores dentades balineses de la col·lecció de tisores i va retallar amb molta cura uns articles que va guardar a dins del quadern.

Quin embolic, Miquel!

Pau Joan Hernández

Edicions del Pirata

Barcelona: 2009

Un llibre molt divertit. Escrit en primera persona per en Miquel, un alumne de quart que explica les peripècies viscudes a l'escola al llarg del curs.

El llibre s'estructura en tres grans episodis en els quals s'expliquen fets quotidians en l'esdevenir de l'escola.

El primer planteja què passa quan la mestra demana als alumnes que dibuixen l'animal que més els agrada i en Miquel dibuixa un "ferival" un animal que només coneix ell.

El segon capítol és el més divertit i implica també els alumnes de la classe de P4. Tot comença quan passen per la tele la pel·lícula "La gran evasió" i els de quart decideixen jugar a fer un túnel al pati, com si fossin els presoners de la pel·lícula i les mestres que vigilen el pati les carcelleres. La situació es complica quan els de P4 aprofiten el túnel excavat per fugir de l'escola. En Miquel, com a delegat de classe haurà de donar explicacions davant del Consell Escolar.

El tercer episodi explica la preparació de la festa de final de curs i la confusió que es genera quan el protagonista imagina el que no és de "l'esmorzar de matança" que l'AMPA prepara.

Vaig ser jo qui va proposar a començament de curs que el nostre nom de classe fos les Taràntules Peludes. Quina mania, posar sempre a les classes noms d'animals! I quina mania que siguin sempre els mateixos animals: els Ànecs, les Girafes, els Elefants... Per què no posen mai cap insecte ni aràcnid? Això és una discriminació. I ja que hi som: si hi ha la classe dels Ànecs, la dels Pollets i la dels Cavalls, que són animals de la granja, per què no hi ha la dels Burros o la dels Porcs? Per què els uns sí i els altres no? No hi ha dret. Són coses com aquestes les que fan que no entengui l'escola.

Sir Gadabout

Martyn Beardsley

Ed. Bambú

Barcelona: 2010

De la cort del Rei Artur i els cavallers de la Taula Rodona se n'han escrit moltes històries i les seves llegendes han estat admirades durant molts segles. Tothom ha sentit a parlar d'Ivanhoe, de Lancelot, de Merlí i de la reina Ginebra. Però allà també hi havia un Cavaller anomenat Sir Gadabout que va ser conegut perquè era el Pitjor Cavaller del Món, el més desastrós de tots els Cavallers que es puguin imaginar.

La novel·la, la primera de la sèrie, ens presenta a Sir Gadabout, al seu cavall i al seu fidel ajudant. Ens situa el personatge en situacions habituals com pot ser una justa, un torneig a llança, o en moments aparentment fàcils de resoldre com pot ser baixar un gat d'un arbre.

Un dia la reina Ginebra desapareix i Sir Gadabout i Sir Lancelot són enviats a la seva recerca. Aquí s'inicien un seguit d'episodis esbojarrats farcits de situacions còmiques.

Una novel·la fàcil de llegir que ens fa riure a cada plana, ben explicada. Les il·lustracions de Tony Ross són el complement perfecte per a aquesta aventura.

Així doncs, als dos cavallers no els quedava més remei que acabar la lluita a peu. Van desembeinar les enormes espases que duien i van avançar l'un cap a l'altre. Sir Gadabout va pensar que podia provar d'espantar Sir Lancelot. Va adoptar una postura amenaçadora i va brandir l'espasa mentre cridava ben fort: "AUUHH!". Sir Lancelot immediatament va fer un cop lleuger amb l'espasa i va tallar l'orella esquerra de Sir Gadabout.

El llibre de les faules

Adaptació d'Albert Jané

Ed. Combel

Barcelona: 2010

Hi ha un gènere narratiu que durant anys ha estat ben viu i s'ha escampat arreu perquè les històries que s'expliquen són breus i contenen sempre una moralina, un consell o indicació de com esmenar certs defectes. La rica tradició oral europea ha tingut en compiladors com Isop, Samaniego o La Fontaine alguns dels seus màxims difusors.

Ara, Albert Jané ens presenta un recull de seixanta-quatre faules, protagonitzades per animals i escrites de manera amena i entenedora. Són narracions breus, d'un parell de planes, acompanyades de les il·lustracions d'Emilio Urberuaga.

Es poden llegir sense seguir l'ordre marcat, es pot fer una lectura col·lectiva en veu alta cada dia i comentar-ne l'ensenyament que ens proposa, o també es poden llegir agrupant-les pels diferents animals protagonistes. Llegir totes les faules seguides pot resultar cansat perquè n'hi ha moltes.

Una magnífica edició, molt ben cuidada.

Una vegada, les rates estaven molt amoïnades perquè hi havia un gat molt gros i fart de mena que les empaitava sense compassió i sense pietat, i quan en podia agafar una la matava sense contemplacions i se la menjava. Així, doncs, van decidir celebrar una assemblea amb un únic punt de l'ordre del dia: discutir i trobar la manera d'alliberar-se d'aquell perseguidor cruel i ferotge, implacable i voraç.

L'arbre de les històries

Eulàlia Canal

Ed. Animallibres

Barcelona: 2009

En Jonàs és el bibliotecari del poble de Bufallops. La seva biblioteca és especial perquè té un arbre al bell mig de la sala. És l'arbre de les històries, un lloc on els infants s'apleguen a escoltar contes i llegendes meravelloses.

Aquells dies en Jonàs està preocupat perquè s'han inventat unes càpsules extraordinàries que poden substituir –diuen– els llibres. Són unes càpsules que si te les prens és com si llegissis el llibre triat.

La narració comença la nit de Reis quan en Jonàs troba una nena perduda, de nom Lluna, davant de la biblioteca. Sembla malalta. En Jonàs l'acull.

L'endemà els fets es precipiten. Arriba l'ordre d'enderrocament de la biblioteca. Els esforços d'en Jonàs per evitar-ho seran infructuosos. Amb l'ajut de la nena Lluna, un parell d'infants assidus a la biblioteca i la mestra de l'escola intentaran salvar els llibres.

L'arbre de les històries és una narració màgica, d'amor a la lectura, en la que els personatges reals es barregen amb d'altres de la literatura infantil com Peter Pan, Charlie el de la fàbrica de xocolata, Pippi Langstrump o Mary Poppins.

Al bell mig de la biblioteca s'hi alçava un arbre, gruixut i fort com un roure. Creixia amunt desplegant-se amb centenars de branques. Ningú no s'explicava com aquell arbre podia viure entre quatre parets. Era un misteri. Havia aparegut de sobte, una nit, i les arrels havien trencat les rajoles. Eren coses que passaven quan la Itsar era al meu costat i la seva veu omplia la biblioteca d'històries. De màgia, també.

Les bones històries són com llavors, poden prendre vida en qualsevol moment, deia ella.